

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 191

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 martie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
58.		Decizia nr. 253 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 raportate la cele ale art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	9–10	
— Lege pentru ratificarea Acordului de garanție dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 21 ianuarie 2010, privind garantarea în proporție de 80% a obligațiilor aferente Contractului de finanțare dintre Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială „Ford România” — S.A. în valoare de 400.000.000 euro pentru modernizarea fabricii de automobile de la Craiova	2	Decizia nr. 254 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 103 din Codul de procedură civilă	11–12	
Acord de garanție între Banca Europeană de Investiții și România	3–6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
394.		214.	— Hotărâre privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului, din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția Domeniilor Statului în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte și în folosința gratuită a Mănăstirii Putna din cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, județul Suceava	12–13
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de garanție dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 21 ianuarie 2010, privind garantarea în proporție de 80% a obligațiilor aferente Contractului de finanțare dintre Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială „Ford România” — S.A. în valoare de 400.000.000 euro pentru modernizarea fabricii de automobile de la Craiova.....	6	215.	— Hotărâre privind transmiterea imobilului „Depozitul de tutun”, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Finanțelor Publice în administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, pentru Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași	13–14
★		218.	— Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova, semnat la București la 13 noiembrie 2009.....	14
377.		Acord	între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova	15–16
— Decret privind conferirea unor decorații	7			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 176 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 218 alin. 1 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală	8–9			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Acordului de garanție dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 21 ianuarie 2010, privind garantarea în proporție de 80% a obligațiilor aferente Contractului de finanțare dintre Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială „Ford România” — S.A. în valoare de 400.000.000 euro pentru modernizarea fabricii de automobile de la Craiova****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — Se ratifică Acordul de garanție dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 21 ianuarie 2010, privind garantarea în proporție de 80% a obligațiilor aferente Contractului de finanțare dintre Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială „Ford România” — S.A. în valoare de 400.000.000 euro pentru modernizarea fabricii de automobile de la Craiova, denumit în continuare *Acord de garanție*.

Art. 2. — Finanțarea investiției prevăzute la art. 1 se asigură din împrumutul contractat de Societatea Comercială „Ford România” — S.A. de la Banca Europeană de Investiții și din ale surse, astfel cum sunt prevăzute în Contractul de finanțare dintre Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială „Ford România” — S.A., în valoare de 400.000.000 euro.

Art. 3. — Rambursarea ratelor de capital, plata dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente împrumutului se asigură din surse proprii ale Societății Comerciale „Ford România” — S.A.

Art. 4. — Convenția de garantare încheiată între Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de reprezentant al Garantului, și Societatea Comercială „Ford România” — S.A., în calitate de Garantat, care stabilește drepturile și obligațiile părților, inclusiv nivelul comisionului de risc perceput Garantatului de către Garant, în conformitate cu Decizia Comisiei Europene C(2009)8956 din 13 noiembrie 2009, modificată prin Decizia C(2009)10364 din 17 decembrie 2009, își produce efectele de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 5. — (1) În vederea recuperării sumelor plătite la scadență de către Ministerul Finanțelor Publice în contul Societății Comerciale „Ford România” — S.A., ca urmare a lipsei disponibilităților financiare ale acestuia, reprezentând rate de capital, dobânzi, comisioane, penalități de întârziere și alte costuri, comisioanele datorate și neachitate la fondul de risc,

precum și majorările de întârziere aferente acestor categorii de debite, organele Agenției Naționale de Administrare Fiscală care realizează titlurile de creanță emise potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, sunt competente să pună în executare, potrivit legislației în vigoare privind colectarea creanțelor fiscale, garanțiile colaterale constituite de Societatea Comercială „Ford România” — S.A., în conformitate cu prevederile Deciziei Comisiei Europene C(2009)8956 din 13 noiembrie 2009, astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2009)10364 din 17 decembrie 2009.

(2) Bunurile achiziționate de Societatea Comercială „Ford România” — S.A. din împrumutul acordat de Banca Europeană de Investiții pentru modernizarea fabricii de automobile de la Craiova nu pot fi executate de alți creditori până la rambursarea integrală a împrumutului sau până la recuperarea integrală a sumelor datorate Ministerului Finanțelor Publice aferente împrumutului.

Art. 6. — (1) Se autorizează Guvernul României ca, prin Ministerul Finanțelor Publice, de comun acord cu Banca Europeană de Investiții, să introducă, pe parcursul utilizării împrumutului garantat în raport cu condițiile concrete de derulare a Acordului de garanție, amendamente la conținutul acestuia, care nu sunt de natură să majoreze obligațiile financiare ale României față de Banca Europeană de Investiții sau să determine noi condiționări economice față de cele convenite inițial între părți.

(2) Amendamentele la Acordul de garanție convenite cu Banca Europeană de Investiții, conform alin. (1), se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 25 martie 2010.

Nr. 58.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

Fabrica Ford Craiova/A**ACORD DE GARANȚIE
între Banca Europeană de Investiții și România*)**

București, 21 ianuarie 2010

Acest acord se încheie între:

Banca Europeană de Investiții, cu sediul în Luxemburg, 100, bd. Konrad Adenauer, Luxemburg, Marele Ducat al Luxemburgului, reprezentată de vicepreședinte, domnul Matthias Kollatz-Ahnen, denumită în cele ce urmează *Banca*, pe de o parte, și România, acționând prin Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în str. Apolodor nr. 17, sectorul 5, RO-70060 București, România, reprezentată de ministrul finanțelor publice, dl. Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu, denumit în cele ce urmează *Garantul*, pe de altă parte,

unde:

1. Prin intermediul unui contract de finanțare denumit *Fabrica Ford Craiova/A*, datat 18—21 decembrie 2009 (denumit în cele ce urmează *Contractul de finanțare*), încheiat între Bancă și Societatea Comercială „Ford România” — S.A. (denumită în cele ce urmează *Împrumutatul*), Banca a decis să acorde Împrumutatului un credit în valoare totală de 400.000.000 euro (patru sute milioane euro).

2. Obligațiile Băncii conform Contractului de finanțare sunt condiționate de constituirea și emiterea de către Garant în favoarea Băncii a unei garanții privind îndeplinirea obligațiilor financiare ale Împrumutatului care decurg din Contractul de finanțare (denumit în cele ce urmează *Acordul de garanție*).

3. Executarea acestui Acord de garanție de către Garant a fost autorizată în mod oficial prin documentele prevăzute în anexa nr. I. Direcția generală juridică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice a emis o opinie juridică favorabilă în privința acestui acord de garanție.

Ca urmare, părțile convin următoarele:

ARTICOLUL 1**Contract de finanțare**

1.01. Garantul declară că a luat cunoștință de prevederile, termenii și condițiile Contractului de finanțare. În mod deosebit, în înțelesul art. 2.02, Banca va pune la dispoziția Garantului un exemplar al tabelului de amortizare relevant, transmis Împrumutatului în conformitate cu art. 2.03 și 4.01 din Contractul de finanțare.

Dacă nu se prevede altfel, termenii definiți în Contractul de finanțare vor avea același înțeles și în acest acord de garanție.

ARTICOLUL 2**Obligațiile Garantului****2.01. Garanția**

Garantul, în calitate de debitor principal, garantează prin prezenta plata a 80% din sumele sub formă de capital, dobândă, dobândă penalizatoare, comisioane, daune-interese, taxe, cheltuieli și altele (denumite în cele ce urmează *sumă/sume garantată/garantate*), care pot fi datorate periodic Băncii de către Împrumutat sau datorate în conformitate cu prevederile Contractului de finanțare și ale acestui acord de garanție, iar în cazul în care și ori de câte ori Împrumutatul nu va achita oricare dintre aceste sume garantate, Garantul se obligă să plătească acești bani la cerere, în valuta și modalitatea specificate prin Contractul de finanțare, precum și în contul sau conturile specificat/specificate în cerere.

În plus, Garantul este de acord și se obligă să plătească Băncii o dobândă la rata specificată în Contractul de finanțare pentru plata cu întârziere a tuturor sumelor datorate conform acestui acord de garanție, de la data cererii Băncii până la data primirii de către Bancă a sumelor respective. Această dobândă poate fi compusă conform practicilor actuale ale Băncii cu privire

la sumele restante care decurg din Contractul de finanțare. Banca nu este îndreptățită să rețină nicio sumă primită sub formă de dobândă conform acestui paragraf dacă și în măsura în care recuperează aceste sume conform Contractului de finanțare.

2.02. Fără a afecta caracterul general al prevederii din art. 2.01 de mai sus, Garantul se angajează să asigure plata la scadență pentru 80% din împrumut plus dobânda aferentă datorată de Împrumutat. În plus, Garantul se angajează să asigure plata de către Împrumutat a 80% din sumele specificate ca fiind datorate conform Contractului de finanțare, la termenele scadente comunicate Împrumutatului și Garantului de către Bancă.

2.03. Natura obligației Garantului

Obligațiile Garantului conform acestui acord de garanție vor fi acelea de debitor principal și nu vor fi afectate sau descărcate de:

a) orice ilegalitate, lipsa de valabilitate, neregulă ori neaplicarea termenilor Contractului de finanțare sau orice altă garanție pentru obligațiile Împrumutatului conform acestui acord de garanție; sau

b) orice incompatibilitate, incapacitate sau modificare în statutul Împrumutatului, al Băncii sau al oricărei alte părți; sau

c) orice lichidare ori insolvabilitate a Împrumutatului sau a oricărei alte părți; sau

d) orice aranjament încheiat sau o structură acceptată de Bancă, prin care se modifică (prin aplicarea legii sau în alt mod) drepturile și despăgubirile Băncii, conform Contractului de finanțare sau oricărei garanții sau oricărui alt contract și/sau garanții; sau

e) orice altă garanție dobândită sau care urmează să fie dobândită de către Bancă cu privire la obligațiile Împrumutatului conform Contractului de finanțare; sau

*) Traducere.

f) orice abținere sau întârziere în exprimarea drepturilor Băncii împotriva Împrumutatului conform Contractului de finanțare; sau

g) orice circumstanțe, altele decât plata efectivă a unei sume garantate, care ar putea atrage descărcarea de obligații sau diminuarea obligațiilor Garantului.

2.04. Despăgubire

Ca o obligație permanentă suplimentară și distinctă de cele prevăzute la art. 2.01, 2.02 și 2.03 și fără a contraveni valabilității și aplicabilității acestor obligații, Garantul se angajează în mod necondiționat și irevocabil ca, în situația în care sumele garantate nu pot fi recuperate de la Garant conform art. 2.01, indiferent de cauză (inclusiv și fără a afecta caracterul general al celor de mai sus, ca urmare a nulității, inaplicabilității sau lipsei de valabilitate a oricărei prevederi din Contractul de finanțare sau oricărei garanții pentru obligațiile Împrumutatului conform oricărei legi aplicabile sau ca urmare a lipsei de împuternicire ori autoritate sau a incapacității Împrumutatului sau oricărei alte persoane care acționează în numele acestuia) și indiferent dacă această cauză a fost sau nu cunoscută de către Bancă la un moment dat, Garantul, la solicitarea scrisă a Băncii și ca și cum ar acționa în calitate de debitor principal unic și independent, va achita Băncii compensații totale pentru orice pierdere cauzată de neîndeplinirea de către Împrumutat a obligației de plată a sumelor garantate în suma și valuta prevăzute de Contractul de finanțare, fie la data scadentă normală sau la o dată accelerată ori altfel stabilită, iar Garantul va despăgubi Banca pentru orice pierderi, costuri sau obligații care pot fi datorate de către acesta ori pe care le-a angajat în legătură cu Contractul de finanțare sau acest acord de garanție ori în conformitate cu acestea.

2.05. Garanție continuă

Garanția constituită prin prezentul acord de garanție va continua până în momentul în care toate sumele garantate, precum și orice alte sume, dacă există, care sunt datorate sau trebuie rambursate de către Împrumutat conform Contractului de finanțare, au fost achitate sau rambursate în întregime. Nicio plată sau descărcare care ar putea fi evitată printr-un act legat de insolvență, precum și nicio plată sau descărcare făcută sau acordată și ulterior evitată și nicio scutire, anulare sau astfel de descărcare a acestui acord de garanție, acordată sau aplicată în legătură cu o astfel de plată sau descărcare, nu vor constitui o lichidare a obligațiilor Garantului conform acestui acord de garanție și nu vor prejudicia sau afecta dreptul Băncii de recuperare totală de la Garant conform acestui acord de garanție.

2.06. Aplicarea plăților

Orice sume primite conform acestui acord de garanție pot fi plasate de către Bancă într-un cont provizoriu în vederea asigurării dreptului Băncii de a demonstra totalitatea creanțelor față de Împrumutat sau vor putea fi aplicate de către Bancă pentru acoperirea sumelor garantate pe care Banca singură le poate stabili periodic, cu condiția ca, totuși, în cazul în care astfel de sume de care Banca dispune liber nu sunt utilizate pentru acoperirea sumelor garantate pentru care s-a efectuat plata conform acestui acord de garanție, responsabilitatea Garantului pentru sumele garantate să fie descărcată în limita acestei plăți.

2.07. Angajamentul Garantului

Garantul este de acord că până la achitarea sau lichidarea totală a sumelor garantate:

a) să nu încerce să pună în executare nicio obligație a Împrumutatului față de Garant ca urmare a descărcării de către Garant a obligațiilor care îi revin prin acest acord de garanție;

b) să plătească Băncii toate sumele primite în urma lichidării Împrumutatului sau altfel care sunt primite de Garant de la sau în contul Împrumutatului în legătură cu obligațiile menționate la

lit. a) de mai sus; Banca va aplica aceste sume pentru a diminua sumele garantate restante în ordinea stabilită de Bancă; și

c) să nu exercite niciun drept de subrogare în drepturile Băncii conform Contractului de finanțare sau în oricare dintre garanțiile acordate în legătură cu acesta, fără un acord prealabil scris al Băncii, cu excepția cazurilor cerute de legislația românească.

2.08. Recunoaștere

Garantul recunoaște: (i) intrarea în acest acord de garanție pe baza propriei evaluări a Împrumutatului, Proiectului și a tuturor garanțiilor constituite; și (ii) faptul că nu a fost determinat la încheierea acestui acord de garanție de nicio reprezentare a Băncii. Banca nu are obligația de a raporta Garantului poziția financiară a Împrumutatului sau a oricărui alt garant ori asupra oricărei alte garanții obținute. Banca nu va avea nicio obligație în ceea ce privește aprobarea sau acordarea Împrumutului ori anularea sau neanularea creditului sau solicitarea ori nesolicitarea unei plăți anticipate conform Contractului de finanțare.

ARTICOLUL 3

Aplicarea garanției

3.01. Banca va solicita Garantului o plată conform acestui acord de garanție prin transmiterea unei notificări scrise la neîndeplinirea de către Împrumutat a obligației de plată a sumelor garantate.

3.02. În orice scop, inclusiv în proceduri legale, certificatul emis de Bancă cu privire la neîndeplinirea obligației Împrumutatului de a plăti la timp o sumă garantată, datorată de acesta din urmă conform Contractului de finanțare, și cu privire la oricare dintre obligațiile Garantului conform acestui acord de garanție privind plata sumelor garantate, va fi, în lipsa unei erori evidente, finală împotriva Garantului.

3.03. Garantul renunță irevocabil la orice obiecție sau excepție legală cu privire la aplicarea totală ori parțială a acestui acord de garanție. Garantul se angajează să își îndeplinească obligațiile care îi revin la solicitarea scrisă a Băncii în orice moment și să plătească sumele datorate fără limitare, reținere sau condiționare. În mod special, Banca nu are obligația de a demonstra demararea unei acțiuni împotriva Împrumutatului; nu are obligația, premergător aplicării acestui acord de garanție, să realizeze garanțiile sau să aplice o garanție constituită de Împrumutat ori de un terț.

3.04. În situația unei solicitări din partea Băncii, efectuată conform acestui acord de garanție, Garantul va avea dreptul de a plăti Băncii suma restantă din împrumutul rămas neachitat la momentul respectiv, dobânda acumulată, orice alte sume datorate de către Împrumutat conform Contractului de finanțare, precum și orice sumă care ar fi fost datorată conform art. 4.02 din Contractul de finanțare dacă Împrumutatul ar fi rambursat anticipat și din proprie voință suma neachitată din împrumut la data efectuării plății de către Garant, în achitarea integrală și finală a obligațiilor din Acordul de garanție.

3.05. În situația în care Garantul efectuează o plată către Bancă conform art. 3, aceasta se va subroga în drepturile și acțiunile legate de plata respectivă pe care Banca le are față de Împrumutat. La solicitarea și pe cheltuielile Garantului, Banca va furniza Garantului toate documentele de care acesta are nevoie în vederea aplicării drepturilor împotriva Împrumutatului care nu vor fi invocate în detrimentul Băncii.

3.06. Obligațiile Garantului conform acestui acord de garanție nu vor fi lichidate până la achitarea integrală și necondiționată a sumelor garantate.

ARTICOLUL 4

Modificarea Contractului de finanțare

4.01. Banca poate fi de acord cu orice modificare a Contractului de finanțare prin care nu se majorează sau modifică obligațiile Garantului.

4.02. Cu excepția celor prevăzute în paragraful 4.01, orice altă modificare a Contractului de finanțare va fi condiționată de consimțământul prealabil scris din partea Garantului, care nu va fi în mod nerezonabil reținut sau întârziat.

ARTICOLUL 5

Impozite, taxe și cheltuieli

5.01. Garantul va suporta propriile costuri de executare și implementare a acestui acord de garanție și, fără a prejudicia termenii art. 2, va despăgubi Banca pentru:

a) impozitele și taxele fiscale, costurile judiciare și alte cheltuieli ale Băncii legate de executarea și implementarea acestui acord de garanție; și

b) pierderile, costurile și datoriile eventuale ale Băncii în conformitate sau în legătură cu recuperarea de la oricare persoane a sumelor specificate ca datorate în concordanță sau ca urmare a termenilor Contractului de finanțare.

5.02. Mai mult, Garantul va efectua plățile specificate în acest acord de garanție fără a reține sau diminua valoarea acestora în temeiul unor impozite sau taxe.

ARTICOLUL 6

Legea și jurisdicția**6.01. Legea aplicabilă**

Relația legală dintre părțile semnatare ale acestui acord de garanție, formarea și validitatea acestora vor fi guvernate și înțelese în conformitate cu legislația din Anglia.

6.02. Jurisdicția

Orice dispută legată de prezentul acord de garanție și executarea acestuia se va supune jurisdicției tribunalelor din Anglia.

6.03. Servicii agent de proces

a) Garantul este de acord ca orice acțiune în justiție în legătură cu prezentul acord de garanție și cu executarea acestuia începută în Anglia în conformitate cu art. 6.02 să fie comunicată acestuia prin transmiterea înștiințării către Ambasada României din Londra, Palace Green nr. 4, W8 4QD, Marea Britanie, sau către biroul acesteia înregistrat în Anglia. Dacă o astfel de persoană nu este sau încetează să fie numită efectiv în vederea acceptării serviciului de proces în numele Garantului, atunci Garantul, la cererea scrisă din partea Băncii, va numi o altă persoană în Anglia care să accepte serviciul de proces în numele său și, în situația în care nu realizează o astfel de numire în termen de 14 zile, atunci Banca va fi îndreptățită să numească o altă persoană prin înștiințarea în scris a Garantului. Nicio prevedere a acestui paragraf nu va afecta dreptul Băncii de a comunica actele de procedură prin orice alt mod permis de lege.

b) Banca este de acord ca orice acțiune în justiție în legătură cu acest acord de garanție și cu executarea acestuia începută în Anglia în conformitate cu art. 6.02 să fie comunicată acestuia prin transmiterea înștiințării către The Securities Management Trust Limited din Lothbury nr. 8, Londra EC2R 7HH, Marea Britanie, sau către biroul acesteia înregistrat în Anglia. Dacă o astfel de persoană nu este sau încetează să fie numită efectiv

în vederea acceptării serviciului de proces în numele Băncii, atunci Banca, la cererea scrisă din partea Garantului, va numi o altă persoană în Anglia care să accepte serviciul de proces în numele său și, în situația în care nu realizează o astfel de numire în termen de 14 zile, atunci Garantul va fi îndreptățit să numească o altă persoană prin înștiințarea în scris a Băncii. Nicio prevedere a acestui paragraf nu va afecta dreptul Garantului de a comunica actele de procedură prin orice alt mod permis de lege.

6.04. Renunțarea la imunitate

În măsura în care Garantul poate pretinde imunitate pentru el sau bunurile sale, pentru proprietățile ori veniturile sale (indiferent de utilizarea sau de intenția utilizării acestora) de la jurisdicție, proces, executare silită, sechestrul (fie sub forma unei puneri în execuție, înainte de pronunțarea unei sentințe ori decizii sau în alt mod) ori altă procedură juridică, inclusiv cea în legătură cu punerea în execuție a oricărei decizii de arbitraj și în măsura în care o astfel de imunitate (fie sau nu pretinsă) poate fi atribuită, în oricare astfel de jurisdicție, Garantului sau bunurilor sale, proprietății ori veniturilor sale, Garantul este de acord să nu pretindă și renunță irevocabil la o astfel de imunitate în totalitate, în măsura permisă de legile unei astfel de jurisdicții, în fiecare situație, cu condiția că o astfel de renunțare nu se va aplica pentru executarea silită, executarea sau sechestrul pentru bunurile din domeniul public (așa cum este specificat în Legea privind proprietatea publică din România), în măsura în care legile din România nu permit Garantului să renunțe la imunitate cu privire la astfel de bunuri.

ARTICOLUL 7

Clauze finale**7.01. Valabilitatea**

Lipsa de valabilitate a unei prevederi nu va prejudicia celelalte prevederi din acest acord de garanție.

7.02. Necedarea

Garantul nu va ceda, în întregime sau în parte, drepturile, obligațiile ori beneficiile care îi revin prin acest acord de garanție.

7.03. Locul implementării

Acest acord de garanție va fi implementat la sediul Băncii.

7.04. Corespondență

Documentele, notificările și alte comunicări transmise în cadrul acestui acord de garanție (altele decât cele în litigiu) Garantului sau Băncii vor fi transmise prin telegramă, scrisoare recomandată ori scrisoare cu confirmare de primire la adresele de mai jos sau la orice adresă comunicată în prealabil în scris ca fiind o adresă nouă de corespondență:

- pentru Bancă: Banca Europeană de Investiții 100, boulevard Konrad Adenauer L-2950 Luxembourg;
- pentru Garant: Ministerul Finanțelor Publice
Attn: Departamentul de trezorerie și datorie publică
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5
RO-70060 București
România
Fax: + 40 21 319 98 18

7.05. Expunere de motive și anexe

Expunerea de motive și anexele fac parte integrantă din acest acord de garanție. Sunt atașate următoarele anexe:

- Anexa I Autoritatea semnatarilor

Ca urmare a celor de mai sus, părțile au încheiat acest acord de garanție în patru (4) exemplare originale în limba engleză. Fiecare pagină din aceste exemplare, cu excepția acesteia, a fost notată cu inițialele din partea Băncii de către dl Fulceri Bruni Roccia, director adjunct al Diviziei, și din partea Garantului, de către dna Boni Florinela Cucu, director general adjunct, Direcția generală de trezorerie și datorie publică.

Executată și transmisă ca act de
Banca Europeană de Investiții,
acționând prin vicepreședinte
Matthias Lollatz-Ahnen

În prezența:

.....

Semnătura martorului

Numele: **Fulceri Bruni Roccia**

Adresa: Banca Europeană de Investiții, Luxemburg

Ocupația: avocat

Astăzi, 21 ianuarie 2010, la București

Executată și transmisă ca act de
România, acționând
prin ministrul finanțelor publice
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

În prezența:

.....

Semnătura martorului

Numele: **Boni Florinela Cucu**

Adresa: Ministerul Finanțelor Publice, București, România

Ocupația: director general adjunct

ANEXA I

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE DIN ROMÂNIA

Prin prezenta se adeverește faptul că Președintele României acordă deplinele puteri Excelenței Sale, domnul Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu, ministrul economiei și finanțelor, în vederea semnării Acordului de garanție (Fabrica Ford Craiova/A) dintre România și Banca Europeană de Investiții.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 19 ianuarie 2010.
Nr. 638.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Acordului de garanție dintre România și Banca Europeană
de Investiții, semnat la București la 21 ianuarie 2010,
privind garantarea în proporție de 80% a obligațiilor aferente
Contractului de finanțare dintre Banca Europeană de Investiții
și Societatea Comercială „Ford România” — S.A. în valoare
de 400.000.000 euro pentru modernizarea fabricii
de automobile de la Craiova**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de garanție dintre România și Banca Europeană de Investiții, semnat la București la 21 ianuarie 2010, privind garantarea în proporție de 80% a obligațiilor aferente Contractului de finanțare dintre Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială „Ford România” — S.A. în valoare de 400.000.000 euro pentru modernizarea fabricii de automobile de la Craiova și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 25 martie 2010.
Nr. 394.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6, 7, 8 și 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, cu prilejul aniversării a 20 de ani de la înființarea Serviciului Român de Informații, în semn de apreciere deosebită a serviciilor aduse României, pentru înaltul profesionalism dovedit de-a lungul carierei în îndeplinirea cu succes a misiunilor de mare complexitate și răspundere încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 6. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 6.

Art. 7. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 7.

Art. 8. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 8.

Art. 9. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 9.

Art. 10. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 10.

Art. 11. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 11.

Art. 12. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 12.

Art. 13. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 13.

Art. 14. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 14.

Art. 15. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 15.

Art. 16. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 16.

Art. 17. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 17.

Art. 18. — Se conferă Medalia *Virtutea Aeronautică* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 18.

Art. 19. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 19.

Art. 20. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 20.

Art. 21. — Se conferă Medalia *Meritul Sanitar* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 21.

Art. 22. — Se conferă Medalia *Meritul Sanitar* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 22.

Art. 23. — Anexele nr. 1—22 fac parte integrantă din prezentul decret și se comunică instituțiilor interesate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.
PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 176**

din 2 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 218 alin. 1 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 218 alin. 1 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ioan Popovici în Dosarul nr. 7.421/314/2008 al Judecătoriei Suceava.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.421/314/2008, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 218 alin. 1 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Ioan Popovici.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin încadrarea juridică a faptelor, datorită modului defectuos de redactare a art. 146 din Codul penal, prin stabilirea cuantumului de 200.000 lei noi, o asemenea prevedere vine în contradicție cu art. 16 din Constituție, privind egalitatea cetățenilor în fața legii. Se mai arată că „libertatea individuală nu poate fi negociată în funcție de o sumă de bani, reprezentând valoarea prejudiciului”, astfel încât art. 146 din Codul penal contravine atât art. 23, cât și art. 21 alin. (2) din Constituție. În plus, este încălcat art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, „întrucât, fiind în stare de arest preventiv, inculpatul nu se poate apăra, iar încheierea prin care se menține arestarea preventivă a unei persoane nu este prevăzută cu nicio cale de atac.” Se mai arată că textele din Codul penal criticate contravin și dispozițiilor art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la înfăptuirea actului de justiție în mod unic, imparțial și egal pentru toți. Cu privire la dispozițiile art. 148 lit. f) din Codul de procedură penală, se arată că acestea sunt interpretate arbitrar de instanțele de judecată, nefiind expuse motivele pentru care lăsarea în libertate a persoanelor trimise în judecată ar prezenta pericol social pentru ordinea publică, sens în care se face trimitere la Cauza *Tarău împotriva României*, 2009.

Judecătoria Suceava apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 146 și art. 218 alin. 1 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală având următorul cuprins:

— Art. 146 din Codul penal: „*Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.*”;

— Art. 218 alin. 1 din Codul penal: „*Dacă faptele prevăzute în art. 217 au avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală: „*Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre următoarele cazuri: [...] f) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 146 din Codul penal, în raport de critici similare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 1.051 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, și Decizia nr. 50 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 28 februarie 2006. Cu acel prilej, Curtea a statuat că art. 146

din Codul penal cuprinde o normă cu caracter explicativ prin care se lămurește înțelesul expresiei „consecințe deosebit de grave”. Această reglementare este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni, respectiv, în cauză, a infracțiunii de distrugere calificată, reglementată de art. 218 alin. 1 din Codul penal, text care, de asemenea, face obiectul excepției de neconstituționalitate, prin raportare la prevederile art. 146 din același Cod.

Curtea constată, totodată, că reglementarea infracțiunii de distrugere calificată, prin dispozițiile art. 218 alin. 1 din Codul penal, reprezintă o opțiune de politică penală, de competență exclusivă a legiuitorului, care nu aduce nicio atingere principiului egalității în drepturi, care presupune ca la situații egale să corespundă tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit, și nici principiului conform căruia justiția e unică, imparțială și egală pentru toți.

De asemenea, este neîntemeiată și critica aceluiași dispoziții legale referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 21 și art. 24 din Constituție. Astfel, textele în discuție reprezintă norme de drept

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d), al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 218 alin. 1 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ioan Popovici în Dosarul nr. 7.421/314/2008 al Judecătoriei Suceava.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253

din 16 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 raportate la cele ale art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 raportate la cele ale art. 21 din Legea

substanțial, care nu aduc atingere sub niciun aspect dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a beneficia de garanțiile care condiționează desfășurarea unui proces echitabil și dreptul la apărare.

În ceea ce privește criticile referitoare la „modul defectuos de redactare” a dispozițiilor art. 146 și art. 218 alin. 1 din Codul penal, acestea nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Tot astfel, Curtea nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a textelor de lege, în cauză a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, criticate de autorul excepției întrucât „sunt interpretate arbitrar de instanțele de judecată”. Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege.

nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Alexandru Bodean în Dosarul nr. 3.612/CA/111/2008 al Tribunalului Bihor — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.612/CA/111/2008, **Tribunalul Bihor — Secția comercială**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 raportate la cele ale art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Excepția a fost ridicată de Alexandru Bodean într-o cauză în contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ, în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 și art. 44 alin. (2). În acest sens, arată, în esență, că „art. 48 nu cuprinde excepția pe care o cuprinde art. 21”, ceea ce „creează o inegalitate de tratament între categorii de persoane plătitoare de impozite”. Astfel, „tuturor celorlalte persoane li se aplică un tratament avantajos comparativ cu liber profesioniștii a căror activitate este reglementată de art. 48 din Codul fiscal”. De asemenea, autorul excepției este nemulțumit de faptul că statul nu își îndeplinește obligația de garant al dreptului de proprietate, „obligându-l pe cel căruia i s-a furat bunul să suporte cheltuielile deductibile pentru bunul furat”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 raportate la cele ale art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Alexandru Bodean în Dosarul nr. 3.612/CA/111/2008 al Tribunalului Bihor — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 raportate la cele ale art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, în realitate, acesta fiind nemulțumit de soluția legislativă adoptată de legiuitor, în sensul că „art. 48 nu cuprinde excepția pe care o cuprinde art. 21”.

Or, nici acest aspect și nici celelalte invocate în motivarea excepției nu intră în competența instanței de contencios constituțional, așa cum aceasta este reglementată de Constituție și de Legea nr. 47/1992, ci a legiuitorului.

Deoarece atribuțiile Curții Constituționale privind analiza conformității unor texte de lege cu Constituția nu se pot extinde și asupra aspectelor invocate de autorul excepției în prezenta cauză, critica de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 254

din 16 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 103 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 103 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Cosmin Piuariu în Dosarul nr. 11.019/300/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.019/300/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 103 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Radu Cosmin Piuariu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Deciziei civile nr. 130 din 15 ianuarie 2009, pronunțată de Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Brigada de Poliție Rutieră.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21, deoarece „restrâng arbitrar posibilitatea de a exercita recurs împotriva hotărârilor de respingere a excepției de neconstituționalitate, prin stabilirea unui termen de 48 de ore în care se poate formula și declara recurs, și dau instanței sesizate posibilitatea de a cenzura, fără o argumentație amplă, soluția dată”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, și art. 103 din Codul de procedură civilă, dispoziții de lege care au următorul conținut:

— Art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992: *„Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”;*

— Art. 103 din Codul de procedură civilă: *„Neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.*

În acest din urmă caz, actul de procedură se va îndeplini în termen de 15 zile de la încetarea împiedicării; în același termen vor fi arătate și motivele împiedicării.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21 din Constituție care consacră accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 s-a pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006, și Decizia nr. 494 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 21 iunie 2006.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură, pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții de neconstituționalitate care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională.

Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea în situațiile date asupra oportunității sesizării Curții Constituționale.

Totodată, Curtea a reținut că natura imperativă a termenului de 48 de ore în cadrul căruia partea interesată poate declara recurs împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate are menirea de a da expresie principiului celerității și al soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, în considerarea faptului că excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural în cadrul unui litigiu.

Nu poate fi primită nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 din Codul de procedură civilă care reglementează actele de procedură ce trebuie îndeplinite în termenul impus de lege și a căror nerespectare este sancționată cu decăderea. Legiuitorul este liber să instituie norme de procedură cu respectarea normelor și principiilor Legii fundamentale.

Prin textele de lege criticate nu s-a adus atingere dreptului de acces la instanță sau la folosirea căilor de atac, astfel că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 103 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Radu Cosmin Piuariu în Dosarul nr. 11.019/300/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui teren, proprietate publică a statului, din administrarea
Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția Domeniilor Statului
în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte și în folosința gratuită a Mănăstirii Putna
din cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, județul Suceava**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2), al art. 17 și 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Datele de identificare a terenului înscris în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la poziția cu nr. M.F. 152133 se modifică conform prevederilor anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenului aflat în proprietatea publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexă, din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția Domeniilor Statului în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte și în folosința gratuită a Mănăstirii Putna din cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, județul Suceava.

(2) Darea în folosință gratuită se face pentru o perioadă de 49 de ani.

Art. 3. — Anexele nr. 3 și 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în conformitate cu prevederile art. 2.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Mihail Dumitru

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

Secretarul de Stat pentru Culte,

Nicolae Adrian Lemeni,

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenului aflat în proprietatea publică a statului, care se transmite din administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția Domeniilor Statului în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte și în folosința gratuită a Mănăstirii Putna din cadrul Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, județul Suceava

Nr. M.F.	Denumirea	Datele de identificare			Situția juridică		Tipul bunului
		Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Baza legală	În administrare/ concesiune	
152133	Teren	Suprafața — 14,40 ha Parcele: A 429/1 — 1,61 ha și A 429/2 — 12,79 ha		Comuna Gălănești, județul Suceava	Hotărârea Guvernului nr. 155/2006 Protocol nr. 1.535/2006 Hotărârea Guvernului nr. 1.100/2008 Hotărârea Guvernului nr. 1.609/2009	În administrare	Imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea imobilului „Depozitul de tutun”, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Finanțelor Publice în administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, pentru Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului „Depozitul de tutun”, aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Finanțelor Publice în administrarea Ministerului Culturii și

Patrimoniului Național, pentru Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul culturii și patrimoniului național,

Kelemen Hunor

Viceprim-ministru,

Markó Béla

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului „Depozitul de tutun”, proprietate publică a statului, care se transmite
din administrarea Ministerului Finanțelor Publice în administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național,
pentru Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Iași, Sos. Națională nr. 1, județul Iași	Statul român, Ministerul Finanțelor Publice	Statul român, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, pentru Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași	Depozit de tutun Spații de depozitare — suprafața construită = 1.427,7 m ² — suprafața desfășurată = 5.797 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova, semnat la București la 13 noiembrie 2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova, semnat la București la 13 noiembrie 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Teodor Baconschi

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 17 martie 2010.
Nr. 218.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova cu privire la punctele de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova**

Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare *părți contractante*, animate de dorința de a perfecționa relațiile bilaterale în domeniul circulației persoanelor și mărfurilor peste frontiera de stat dintre România și Republica Moldova, denumită în continuare *frontiera de stat*, hotărâte să creeze condițiile corespunzătoare de trecere a frontierei de stat de către persoane, mijloace de transport, mărfuri și alte bunuri, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

1. Trecerea frontierei de stat de către persoane, mijloace de transport, mărfuri și alte bunuri se efectuează prin punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului internațional, denumite în continuare *puncte de trecere*, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul acord.

2. Trecerea frontierei de stat de către persoane, mijloace de transport, mărfuri și alte bunuri prin punctele de trecere deschise traficului internațional se efectuează permanent, cu respectarea legislației în vigoare a statelor părților contractante, pe baza documentelor întocmite în mod corespunzător.

ARTICOLUL 2

1. În scopul dezvoltării relațiilor în domeniul transporturilor de pasageri și mărfuri peste frontiera de stat, părțile contractante, de comun acord, vor putea deschide noi puncte de trecere.

2. Deschiderea noilor puncte de trecere, precum și schimbarea caracterului transportului, a categoriei, regimului de funcționare și a orarului de lucru al punctelor de trecere existente se efectuează prin schimb de note verbale și cu respectarea legislației în vigoare a statelor părților contractante.

ARTICOLUL 3

La trecerea frontierei de stat, persoanele, mijloacele de transport, mărfurile și alte bunuri sunt supuse controlului autorităților de frontieră, în conformitate cu prevederile legislației statelor părților contractante.

ARTICOLUL 4

Părțile contractante își rezervă dreptul ca, în cazuri excepționale sau din motive de ordine și siguranță publică, potrivit legislației interne în vigoare, temporar, să sisteze sau să limiteze traficul de frontieră în punctele de trecere, unde acest lucru se impune, cu obligația de a se informa reciproc, în scris, pe cale diplomatică, cu cel puțin 48 de ore înaintea sistării sau limitării traficului.

ARTICOLUL 5

1. În cazul apariției unor calamități naturale, a unor situații epidemiologice, epizootice, epifitii ori de altă natură, în punctele de trecere de pe teritoriul statului uneia dintre părțile contractante, acestea pot limita sau sista traficul de frontieră, potrivit legislației interne în vigoare, atât al persoanelor, cât și al animalelor, produselor agroalimentare și bunurilor care pot fi contagioase, până la încetarea situațiilor menționate.

2. În situații excepționale, legate de cazurile despre care se menționează la alin. 1 al prezentului articol, fiecare parte contractantă poate imediat să sisteze sau să limiteze traficul în

punctele de trecere. Totodată, autoritățile competente ale statului părții contractante care sistează sau limitează astfel traficul de frontieră informează imediat, dar nu mai târziu de 30 de minute după sistarea sau limitarea traficului, autoritățile competente ale statului celeilalte părți contractante, cu confirmarea ulterioară a acestei informări, prin căi diplomatice, în decurs de 48 de ore. Informarea care se efectuează pe cale diplomatică va include și indicarea măsurilor luate în domeniul controlului veterinar și fitosanitar.

3. Sistarea sau limitarea traficului de frontieră se poate face și în cazul efectuării unor lucrări de reparare ori de efectuare a unor construcții noi în punctul de trecere. În acest caz, părțile contractante se vor informa reciproc pe cale diplomatică, cu 3 luni înaintea începerii lucrărilor, comunicând termenul aproximativ de încheiere a acestor lucrări.

ARTICOLUL 6

1. Autoritățile competente pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentului acord sunt:

— din partea României:

a) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Administrației și Internelor;

b) Autoritatea Națională a Vămirilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

— din partea Republicii Moldova:

a) Serviciul Grăniceri;

b) Serviciul Vamal.

2. Diferențele care vor apărea în legătură cu punerea în aplicare a prevederilor prezentului acord vor fi soluționate de autoritățile competente prevăzute la alin. 1 al prezentului articol ale statului fiecăreia dintre părțile contractante, pe calea contactelor directe. În cazul imposibilității soluționării diferendelor în acest mod, ele vor fi rezolvate pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 7

Prezentul acord nu afectează drepturile și obligațiile părților contractante care decurg din alte acorduri internaționale bilaterale sau multilaterale, la care oricare dintre statele părților contractante este parte.

ARTICOLUL 8

1. Prezentul acord se încheie pentru o perioadă nedeterminată și intră în vigoare în a 30-a (treizecea) zi de la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante se informează despre îndeplinirea procedurilor interne necesare intrării în vigoare a prezentului acord.

2. Părțile contractante, de comun acord, pot aduce modificări și completări prezentului acord, care intră în vigoare conform procedurii stipulate la alin. 1 al prezentului articol.

3. Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord

în orice moment, printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică celeilalte părți contractante. Prezentul acord își va înceta valabilitatea după 6 luni de la data primirii unei astfel de notificări de către cealaltă parte contractantă.

Semnat la București la 13 noiembrie 2009, în două exemplare originale egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Cătălin Marian Predoiu,
ministrul interimar al afacerilor externe

Pentru Guvernul Republicii Moldova,
Iurie Leancă,
ministrul afacerilor externe și integrării europene

*ANEXĂ
la acord*

LISTA

punctelor de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Moldova deschise traficului internațional

A. Punctele de trecere deschise traficului feroviar:

1. Iași—Ungheni;
2. Fălciu—Cantemir;
3. Galați—Giurgiulești.

B. Punctele de trecere deschise traficului rutier:

1. Rădăuți Prut—Lipcani*

2. Stânca—Costești;

3. Sculeni—Sculeni;

4. Albița—Leușeni;

5. Oancea—Cahul;

6. Galați—Giurgiulești.

* Trecerea prin punctul frontierei de stat Rădăuți Prut—Lipcani se va realiza după darea lui în folosință.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

